De unde vii, orbule?

On Ianuarie 22, 2015

Stabilește-ți niște rigori de creștere și de evoluție în timp, valorificându-te prin acea transformare a cărei reprezentare este experiența asumată.

Am cunoscut un om și mai nefericit decât tine, Maximilien. Ascultă-mă – spuse Monte Cristo – și fixează-ți o clipă atenția asupra spuselor mele. Am cunoscut un om care, ca și dumneata, își întemeiase toate nădejdile de fericire pe o femeie. Omul acela era tânăr, avea un tată bătrân și-l iubea, avea o logodnică și o adora. Trebuia să se însoare cu ea, când, pe neașteptate, una dintre toanele destinului care ne-ar putea face să ne îndoim de bunătatea lui Dumnezeu – dacă Dumnezeu nu ni s-ar arăta mai târziu destăinuind-ne că pentru el totul este un mijloc de a conduce la unitatea sa nemărginită – i-a răpit pe neașteptate, iubita, viitorul, pe care-l visa și-l credea al său, apoi l-a aruncat în fundul unei temnițe. Căci orbul de el nu putea citi decât în prezent.

Din temniță poți scăpa peste opt zile, peste o lună, peste un an. El a rămas acolo paisprezece ani, glăsui Monte Cristo, punând mâna pe umărul lui Maximilien. Şi pe el, în acești paisprezece ani, l-a cuprins de multe ori deznădejdea. Şi el, ca și dumneata, crezându-se cel mai nefericit om din lume, a vrut să-și ia viața. Şi ce-a făcut?

În clipa de pe urmă Dumnezeu i s-a arătat printr-un mijloc omenesc. Căci Dumnezeu nu mai face minuni. Poate că la început de tot, fiindcă ochilor acoperiți de lacrimi le trebuie timp ca să se deschidă pe deplin, el n-a înțeles milostenia nemărginită a Domnului.

*Dar mai apoi, a avut răbdare și a așteptat. Iar într-o zi el a ieșit ca prin minune din mormânt, schimbat la față, puternic, superior tuturor celorlalți, aproape ca un zeu. **

Leadership: Încerci o deviere de la normele unei experiențe limitative, stabilindu-ți singur valoarea prin transformarea unui INPUT banal într-un OUTPUT superior?

Înainte ca omul cu aspirații înalte să întemeieze ceva anume pentru el însuși, indiferent că este vorba de un rol important sau o poveste mare, pregătind un salt în timp spre un nivel de superioritate pe care mulți nu-l pot atinge, el ar trebui să-și împartă existența între patru sisteme compatibile, interfațate la anumite compromisuri de depășire a condiției sale actuale.

Însă aceste sisteme nu pot fi manevrate, controlate, citite inteligent de la distanță, precum datele comunicate prin stații wireless, deoarece omul tinde de obicei să nege ceea ce nu poate fi prevăzut.

Aceste patru sisteme, în raport cu leadershipul, sunt *Supraveghearea, Direcția, Maturizarea și Iluminarea* . Ele se pot extinde prin instalarea unor rigori de evaluare a valorii personale ca model de verticalitate și a unor imperative de tip *„Crești, Progresezi, Înțelegi, Devii”* , ce pot acționa noi trape de siguranță pentru canalizarea gândurilor și a minții, facilitând inserția unei imagini a ceea ce vei deveni.

Actul autentic prin care omul își modulează toate atitudinile sufletești, elementul individualizator care concentrează gândurile și sentimentele, tulburând pacea sufletului său, devine un soi de carte de vizită a unei personalități care se contaminează cu acele virtuți de caracter, adunate într-un tot unitar, aplicate unei deveniri extinse. Dar o devenire care este deschisă rezistenței, flexibilității și abilității omului de a se percepe pe sine ca o entitate

separată și autonomă, capabilă de a se manifesta și valorifica prin transformarea ei – într-o formă a superiorității.

Leadership: Convingerile tale care se datorează apropierii de experiența atingerii unui nou statut permit pătrunderea unui "INPUT" dinspre lume sau a unui "OUTPUT" dinspre realitățile sinelui?

Leadershipul cel mai valoros și mai solid se deprinde odată cu intrarea în acel joc superior al vieții, setat să declanșeze experiențe generatoare de căderi în gol sau ridicări la înălțimi. Dar în care trebuie să controlezi o minge grea, forța și direcția ei de orientare, pe un teren accidentat, învăluit într-o pâclă de posibilități veșnic schimbătoare, fără să ai la dispoziție mijloacele de a avansa.

Un pretendent la statutul de lider își supraveghează atent inclinațiile spre un fel de gândire de perspectivă, găsind o direcție de dezvoltare care să-l facă o persoană puternică. El se creează pe sine însuși ca artist al vieții – nu ca un spectator, apoi se transformă într-un om superior a cărui artă de a se implica în spectacolul lumii se raportează la un fenomen de cunoaștere mai amplu.

Inputul dinspre lume este ceea ce obții atunci când ceilalți oameni își exprimă respectul și afecțiunea față de tine, în timp ce Outputul este răspunsul tău la modul în care ei înșiși își pot genera "răniri și dureri" în momentul cristalizării conștiinței de sine care face dovada unei anumite vinovății.

Gravitatea de care este în stare omul nu este de a crede într-un Dumnezeu care face întotdeauna dreptate, ci de a vedea mereu un zid surpându-se înaintea lui, numit: "minune".

De unde vii, orbule? desemnează acea trecere a omului de la un statut existențial la altul, sfidând rigorile si regulile restrictive ale unui destin potrivnic. Cerințele de a te integra în contextul unei vieți și a unei lumi determinate în mare măsură de soartă, făcând apel la toate inclinațiile sufletești, modifică forma pe care o ia valabilitatea devenirii tale, ca un mod de testare a voinței și determinării.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/de-unde-vii-orbule.html